

decembrie se repetă

Teodor Dume

tata a murit într-o noapte de joi spre vineri

aerul greu amplifică teama
sub cerul atât de rece și negru
se prăvălește ca un bulgăre lumina
adâncind disperarea

unde s-a produs o greșală

mama avea ochii sticlați și
mirosea a pâine proaspătă
mă ținea strâns cât mai aproape de piept
să mai fim împreună doar pentru o vreme

dincolo de toate acestea
chiar și Dumnezeu clipea îngăduitor

poate sunt vinovat în ideea că
n-am știut să aprind o lumânare pentru tata
dar exista riscul să nu pot să-l mai strig
ca atunci când îmi doream să fiu bărbat
și îi imitam toate mișcările
însă am învățat cu timpul
că acel ritual
e jumătatea care rămâne aici

mi-e teamă acum
respirația îmi aburește vederea
bântui printre imagini
unde la margine cade o stea
îmi aduce aminte de copilărie
de serile târzii în care număram
stelele în cădere și inima îmi bătea
ca aripa unui fluture

nici nu știu dacă totul e adevăr sau minciună

dar știu că dincolo de clipa aceasta
mă așteaptă tata

și e decembrie

am glezne de sticlă realitatea

POEZII ONLINE

mușcă din mine sufăr dar nu spun nimic
nici nu vorbesc despre tata

e decembrie

și oricum anotimpurile se repetă